

sidste Fjerdedel af den nordre Korsarms Hvælving, for at de af ham antagne yngre Kunstnere kunde faa Lejlighed til at sætte sig ind i og øve sig i denne Malesmaade.

Disse sidste Prøver har Synet, som anført, ikke haft Lejlighed til at se.

Tillige ønskede Hr. Skovgaard at overbevise sig og Synet om Unseligheden af at borttage de fire øverste Granitkifter indvendig paa Korsarmenes østre og vestre Bægge, eller med andre Ord af at trække Billederne paa disse Bægge saa meget længere ned mod Betsuieren.

Dette sidste Forslag maa Synet fuldt ud tiltræde. Det fremgaar af Udtalelser fra Professor Storck, at, naar Granitbeklædningen indvendig i Korsfløjene er ført saa højt op, som Tilfældet er, skyldes dette mere en Tilfældighed end en forud lagt Plan for Dekorationen, som ikke har eksisteret. Professor Storck mener med Synet, at, naar der nu bliver Tale om en billedlig Dekoration, bør man, af Hensyn til dennes bedst mulige Virkning, ikke sty den Umage og Beskæftning, som vil være forbunden med at udtage de omtalte Kvadre og erstatte dem med almindelige Mursten. Til dette Arbejde savnes dog et Beløb paa det tidligere fremlagte Forslag. Med Hensyn til Rasfeinprøvernes Farbevirkning og Udførelse tager Hr. Skovgaard selv et vist Forbehold, som Synet maa tiltræde og bede bemærket. Det er at vente, at Udførelsen al fresco vil nærme sig saa meget som muligt de i søndre Sidekub al fresco malede Prøver, som det har været Synet en Fornøjelse at gense, og om hvis Holdbarhed og skønne Virkning det ikke nærer nogen Tvivl. Synet maa indrømme den store Betydning, det har maatte kunne have for Kunstneren at se en Del af Kompositionerne udførte i fuld Størrelse paa Stedet. Det finder intet i saa Henseende at bemærke, men mener, at Afgørelsen af alle derhen hørende Spørgsmaal trygt kan overlades denne. Da de udførte Prøver for største Delen ikke have været anlagte paa at indtræde som Partier af den endelige Dekoration, følger heraf, at de Hvælvinger og Bægge, paa hvilke de ere anbragte, maa ommales, og Synet kan derfor tiltræde, at det ikke gaar an at ned sætte Bevillingen med de 10,000 Kr., om hvilke der har været Tale. Hr. Skovgaard tilkendegiver som sin Hensigt i Løbet af Efteraaret at ville rejse til Italien med tre af sine Hjælpere for at studere gamle Fresker. Da der jo ikke, saa vidt Synet bekendt, hertil er givet nogen Bevilling, viser det en saadan Offerberedvillighed fra Kunstnerens eller Kunstnernes Side, for at saa det bedst mulige Resultat ud af den forestaaende Dekoration, at den, efter Synets Mening, fortjener at mødes med en tilsvarende Liberalitet.

Ogsaa Forslaget om Anbringelsen af Glasmalerier eller farvet Glas i Apfisiens smaa Vinduer kan Synet fuldt ud tiltræde og anbefale.

I det Synet til Slutning udtaler sin Tilslutning til Hr. Skovgaards Forslag i dets Helhed og sin Overbevisning om hans Evne til at gennemføre det, tilføjes det, at det vil være af Vigtighed, at der nu ikke indtræder nogen Standsning, der muligvis kunde føle Kunstnerens varme Iver og Lyst til for Alvor at tage fat paa Arbejdet snarest muligt, hvorfor det paa det varmeste maa anbefale, at der gives den dertil nødvendige Bevilling allerede i dette Finansaar.

I det man fuldt ud kan tiltræde det særlige Syns Anbefaling af, at den endelige Bevilling til Viborg Domkirkes Dekoration ved Figurmaler Joakim Skovgaard nu gives, skal det angaaende den af Synet fremsatte Bemærkning om den af Hr. Skovgaard og hans Hjælpere tilsigtede Rejse til Italien i Efteraaret kun oplyse, at man for at sætte to af Hr. Skovgaards Hjælpere, der ikke evnede fuldtud selv at dække Udgifterne ved denne Rejse, i Stand til at deltage i den, har tilladt, at der af de i Fjor bevilgede 7,000 Kr. anvendtes 400 Kr. hertil, hvilket vel ogsaa maa siges at være i Overensstemmelse med Bevillingens Formaal, der jo var at træffe alle fornødne Forberedelser til Udførelsen af det endelige Dekorationsarbejde.

Som anført, har Hr. Skovgaard beregnet Udgiften ved det hele Arbejde for sit Vedkommende til 116,656 Kr. 52 Ø. Hertil kommer Udgiften ved Forsyning af Vinduerne bag Alteret med Glasmosaik, 1,200 Kr., samt Udgiften ved Omringning af Domkirkes Apfisi, der i 1896 er anslaaet til at ville koste 1,276 Kr. Man har herefter ment, at den hele Bevilling bør sættes til indtil 120,000 Kr.

Til IV 42. Udvalget for folkelig Universitetsundervisning, hvortil der ved Finansloven for 1900—1901 forøgsvis bevilgedes 6,000 Kr., efter at der alt forud var bevilget 5,000 Kr. (jfr. Rigsdagstidende for 1899—1900, Tillæg A., Sp. 1655—56 og Tillæg B., Sp. 1597—1600) har andraget om, at Bevillingen nu maa blive forandret til en fast aarlig Bevilling og derhos forhøjet til 10,000 Kr. Udvalget har i saa Henseende bemærket, at efter at man i de to foregaaende Finansaar har betragtet Arbejdet paa at indføre en folkelig